

lige at finde en finurlighed, så vi alligevel er i stand til at opretholde det, vi synes skal være dansk lovgivning?

Jeg synes, det er det principielle. Jeg synes, det er noget rod, at vi skal til at lave sådan en lovgivning her, og jeg synes, det burde være sådan, at vi tog det slagsmål med EU og sagde til dem: Jamen så må Traktaten laves om. Det skal ikke være sådan, at man via EU er i stand til at omgå eksisterende dansk lovgivning. Det synes jeg er det principielle. Så i stedet for at vedtage denne her lov burde vi i virkeligheden vedtage en lov om at lave en traktatændring, arbejde for en traktatændring, så vi ikke fremover skal stilles i den her situation.

Og det får mig til at tage fat i en anden problemstilling. Her drejer det sig om en filial af en udenlandsk virksomhed. Det er jo ikke det eneste område, hvor man via etablering af filialer i Danmark kan omgå generel dansk lovgivning. Jeg er i hvert fald bekendt med, at det gælder inden for finansielle virksomheder, og når en finansiell virksomhed fra f.eks. England – det har jeg et konkret eksempel på – etablerer sig med en filial i stedet for med et selvstændigt dansk aktieselskab, altså etablerer sig med en filial i Danmark, så er den filial ikke omfattet af det danske Finanstilsyns normale tilsyn med finansielle virksomheder, og det kan kunden jo ikke vide.

Når man går ind i en bank, kan man regne med, at der er i hvert fald en eller anden form for offentligt tilsyn med den bank. Jeg kan trygt sætte mine penge ind i banken, fordi Finanstilsynet holder øje med, at her går tingene godt nok for sig. Sådan er det ikke i virkeligheden, men sådan er der alligevel en vis tryghed om vores banksystem.

Men hvis man tilfældigvis falder ind i en bank, som ikke er et dansk indregistreret selskab, men bare er en filial af et udenlandsk selskab, hov, så er vilkårene lige pludselig helt anderledes. Så kan man risikere at tabe sine penge. Så kan man risikere, at man kommer ind i en bank, der altså styres efter nogle helt andre principper, end vi i hvert fald tror at danske finansielle virksomheder styres efter.

Derfor vil jeg i forbindelse med det her lovforslag bede skatteministeren undersøge, om der er andre områder, hvor dette gælder. Det er muligt, at jeg i stedet for skulle spørge erhvervsministeren, det må vi lige overveje måske med vores sekretær i Udvalgsafdelingen. Jeg synes, det er et relevant spørgsmål at få stil-

let: Er der andre områder, hvor man via etablering af filialer af et udenlandsk selskab i EU eller uden for EU for den sags skyld på den måde kan omgå det, der i øvrigt er sædvanlig dansk lovgivning? Det mener jeg er et andet principielt spørgsmål, denne her lov giver os anledning til at få rejst.

Selvfølger jeg støtter vi det, der ligger. Men jeg synes, der er nogle principielle ting, der i virkeligheden er meget vigtigere at få debatteret end teknikken i den her lov. Den tror jeg sådan set kommer til at passe fint.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Også vi støtter dette forslag. Vi synes, der er en rimelig god argumentation for, at der må være – det er faktisk det, det handler om – ligestilling, om man etablerer et selskab i Danmark, eller man gør det ved at købe et udenlandsk selskab.

Så klart ja fra vores side.

Kim Behnke (FRI):

I Frihed 2000 kan vi ikke støtte forslaget. Det er der tre grunde til, og så er der et lille fjerde vedhæng.

Men af de tre væsentligste grunde er der for det første de erhvervspolitiske konsekvenser af det.

Vi bruger timer på i denne sal at diskutere, hvad vi kan gøre for at trække udenlandske virksomheder til Danmark, hvad vi kan gøre for at gøre det nemmere at etablere egen virksomhed. Der bliver nedsat alverdens udvalg, ad hoc-grupper, der bliver skrevet tykke rapporter, og indimellem bliver der oven i købet afsat statsmidler til at fremme iværksætterkulturen, og man prøver at markedsføre Danmark og lover udenlandske virksomheder, at de trygt kan komme til Danmark.

Når de udenlandske virksomheder så kigger på Danmark, kan de altså opleve, at lige så snart udenlandsk lovgivning ikke passer med dansk lovgivning, ja, så bliver regeringens skatteminister sendt af sted med fluesmækkeren for at ramme de ting, man ikke bryder sig om.

Det sender et meget dårligt signal til udlandet om, at medmindre man er en stor og velvoksen multinational virksomhed med masser af millioner eller milliarder i ryggen, ja, så er man ikke velkommen til at have aktiviteter i eller med Danmark. Det er det første argument.

Det andet argument drejer sig så om selve disse beløbsgrænser. Da Folketinget i sin tid